

tober 1919 til 31. December 1920, ikke vil kunne dækkes af Banens nuværende Indtægter eller indvindes ved rimelige Takstforhøjelser.

Til 7. I en til Ministeriet for offentlige Arbejder indsendt Skrivelse af 29. Maj 1920 henlede den af Ministeriet nedsatte Luftfartskommission Opmærksomheden paa, at København for Danmarks Vedkommende maa antages at ville blive Knudepunktet for saavel den indenlandske Luftfart som ogsaa for den udefra kommende Lufttrafik paa Danmark, og at det derfor maa anses for nødvendigt, at der ved København tilvejebringes en Luftfartshavn, som vil være i Stand til at modtage den kommende Tids Lufttrafik saavel med Luftskibe som med Land- og Vandflyvemaskiner, og som vil kunne fungere som Grænseluftfartshavn, hvor det fornødne Politi- og Toldeftersyn kan finde Sted.

Medens den militære Flyveplads paa Kløvermarksvej, der af Krigsministeriet midlertidigt er aabnet for den civile Luftfart, maa formenes indtil videre at være i Stand til at modtage Lufttrafikken paa Købennavn, mente Kommissionen efter stedfunden Brevveksling med Københavns Magistrat, at det maatte anses for udelukket, at Pladsen, der ganske savner Udvidelsesmuligheder, vil kunne benyttes til her at indrette en endelig Luftfartshavn.

Kommissionen har derfor foretaget en indgaaende Undersøgelse af de forskellige Steder, der maatte egne sig for Indretning af en saadan Luftfartshavn, idet man herved særlig har haft for Øje, dels at Luftfartshavnen maatte være beliggende i Nærheden af København, dels at paagældende Sted — af Hensyn til det økonomiske ved en samlet Administration — maatte være egnet til at modtage baade Luftskibe og Land- og Vandflyvemaskiner.

Som Resultat af de stedfundne Undersøgelser har Kommissionen derefter anbefalet, at Luftfartshavnen anlægges paa Amagers Østkyst paa et nærmere betegnet Areal udfor Maglebylille.

Beliggenheden her vil have den Fordel, at Anlægget ikke i nogen Maade vil kunne gribe ind i Udviklingsmulighederne for Københavns Havn, samtidig med, at Stedet i ganske særlig Grad vil byde Fordele for Indretning af en Havn for Vandflyvemaskiner, idet Saltholmen virker som en naturlig Bølgebryder og bevirker, at der er tilstrækkeligt smult Vand i Drogden.

Af Arealet, der har en omtrentlig Størrelse af 320 ha, og som efter de af Kommissionen foretagne, rent skønsmæssige Beregninger, forventes at kunne erhverves for et Beløb af ca. 1½ Mill. Kr., tænkes den nordlige Del anvendt til Station for Vandflyvemaskiner, til Flyveplads for Landmaskiner samt til de for Luftfartshavnens Administration og Drift nødvendige Bygninger m. m., medens den sydlige Del af Arealet tænkes anvendt som Manøvrepads for Luftskibe med de herfor nødvendige Anlæg.

Kommissionen henlede endvidere Opmærksomheden paa, at det vil være nødvendigt for at sikre sig imod generende høje Bygninger i Havnens umiddelbare Nærhed, at der indenfor visse Grænser paalægges Havnens Omgivelser Servitut, samt at det ligeledes vil være nødvendigt straks at sikre sig de fornødne Vejforbindelser til Havnen.

Sluttelig anfører Kommissionen i sin Skrivelse, at der, naar en endelig Luftfartshavn for København er tilvejebragt paa det her betegnede Sted, ikke længere vil være nogen Nødvendighed for, af Hensyn til den civile Lufttrafik, at bibeholde den militære Flyveplads paa Christianshavns Fæled, og at man derfor til den Tid vil kunne optage til Overvejelse, om der maatte være Mulighed for at henflytte de militære Institutioner, der for Tiden benytter denne Fæled, til andre for de militære Formaal ligesaa egnede Steder og derved aabner Mulighed for at afhænde denne meget værdifulde Grund til Københavns Kommune.

Til den ovennævnte Henvendelse fra Luftfartskommissionen skal man knytte følgende Bemærkninger. I § 3 i Lov af 4. Oktober 1919 om Benyttelsen af Luftfartøjer bestemmes det, at Ekspropriation efter Reglerne i Forordningen af 5. Marts 1845 skal kunne ske ved Erhvervelsen af de fornødne Arealer til Landingspladser m. m., saafremt Ministeren for offentlige Arbejder maatte skønne, at Tilvejebringelsen af Arealerne til det paagældende Formaal har almen Interesse.

Herefter vil Ekspropriationen — under den angivne Forudsætning — kunne finde Sted, saavel hvor det drejer sig om Landingspladser, som Staten selv agter at tilvejebringe, som hvor det drejer sig om Landingspladser, der agtes indrettede af Selskaber eller Enkeltmand.